

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2019. június 6.
(OR. en)

9676/19

Intézményközi referenciaszám:
2016/0337(CNS)

FISC 278
ECOFIN 518

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a delegációk
Biz. dok. sz.:	13730/16 FISC 170 IA 99 - COM(2016) 685 final
Tárgy:	Javaslat – A Tanács irányelve a közös társaságiadó-alapról (KTA) – Az aktuális helyzet

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a közös társaságiadó-alapról szóló javaslat I–X. fejezetére vonatkozó – az adóügyi kérdésekről az Európai Tanácsnak készített ECOFIN-jelentésben (9773/19) említett – legfrissebb elnökségi kompromisszumos szöveget.

2016/0337 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a közös társaságiadó-alapról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

(...)

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv létrehozza a közös társaságiadó-alap rendszerét, és megállapítja az adóalap kiszámítására vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezen irányelv szabályai minden olyan adózóra alkalmazandók, aki vagy amely egy vagy több tagállamban társasági adó alanya, ideértve a valamely harmadik országban adóügyi illetőséggel rendelkező gazdálkodó szervezetek egy vagy több tagállamban működő állandó telephelyeit.

(2) Ezen irányelv szabályai nem alkalmazandók az alábbi, különleges adószabályok alá tartozó ágazatokra:

a) hajózás;

[b) feltárás és bányaipar;]

[c) erdészeti ágazat;]

[d) *hely fenntartva: további, később meghatározandó ágazatok*].

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „adózó”: az a vállalat, amely eleget tesz a 2. cikk (1) vagy (2) bekezdésében megadott feltételeknek;
2. „nem adózó”: az a vállalat, amely nem tesz eleget a 2. cikk (1) vagy (2) bekezdésében megadott feltételeknek;
3. „uniós adóilletőségű adózó”: olyan adózó, amely adózási szempontból illetőséggel rendelkezik valamely tagállamban;
4. „Unión kívüli adóilletőségű adózó”: olyan adózó, amely adózási szempontból nem rendelkezik illetőséggel valamely tagállamban;
- 4a. „kapcsolt vállalkozás”:
 - a) olyan gazdálkodó szervezet, amelyben az adózó szavazati jog vagy tőkerészesedés révén 25 százalékos vagy annál nagyobb közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik, vagy amelynek nyereségéből 25 százalékos vagy annál nagyobb nyereségrészesedésre jogosult;

- b) olyan magánszemély vagy gazdálkodó szervezet, amely az adózóban szavazati jog vagy tőkerészesedés révén 25 százalékos vagy annál nagyobb közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik, vagy amely az adózó nyereségéből 25 százalékos vagy annál nagyobb nyereségrészesedésre jogosult.

Amennyiben az adózóban és egy vagy több egyéb gazdálkodó szervezetben egy magánszemély vagy gazdálkodó szervezet közvetlenül vagy közvetetten 25 százalékos vagy annál nagyobb részesedéssel rendelkezik, akkor az összes ilyen szervezet – az adózót is beleértve – szintén kapcsolt vállalkozásnak tekintendő;

5. „bevételek”: az értékesítésekből és bármely egyéb tranzakcióból származó bevételek, levonva a hozzáadottérték-adót és a kormányzati hivatalok nevében beszedett egyéb adókat és illetékeket, függetlenül azok pénzbeli vagy nem pénzbeli jellegétől, beleértve viszont az eszközök és jogok elidegenítéséből származó bevételeket, a kamatokat, osztalékokat és egyéb kifizetett nyereséget, ideértve a rejtett nyereségfelosztást, a felszámolásokból származó bevételeket, a jogdíjakat, támogatásokat és az adományokat, a kapott ajándékokat, az ellentételezéseket és az *ex gratia* kifizetéseket. A bevételek magukban foglalják a valamely adózó által adott nem pénzjellegű ajándékokat is. A bevételek nem tartalmazzák viszont az adózó általi tőkeemelést és az adózónak visszafizetett tartozásokat;
6. „ráfordítások”: a vállalat nettó saját tőkéjének csökkenése az adómegállapítási időszak során, kiáramlás vagy az eszközök értékének csökkenése formájában, vagy kötelezettségek elismerése vagy értékének növekedése formájában, a részvényesek vagy törzsrészvényesek részére ilyen minőségükben juttatott pénzügyi vagy nem pénzügyi nyereségfelosztás kivételével;
7. „adómegállapítási időszak”: bármely tizenkét hónapos időszak vagy más, adózási célból alkalmazandó, legfeljebb tizenkét hónapos időszak, illetve más, adózási célból alkalmazandó, tizenkét hónaposnál hosszabb időszak az adózó létrehozásához, felszámolásához vagy végelszámolásához kapcsolódóan, vagy amennyiben az adózó egy csoporthoz tartozó vállalat átszervezésében érintett;
8. „nyereség”: az egy adómegállapítási időszakban a levonható ráfordításokon és egyéb levonható tételeken felül megmaradó bevételtöbblet;

9. „veszteség”: egy adómegállapítási időszakban a levonható ráfordítások és egyéb levonható tételek bevételeket meghaladó többlete;
10. „pénzügyi beszámolás céljából összevont (konszolidált) vállalatcsoport”: minden olyan gazdálkodó szervezet, amely teljeskörűen szerepel a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardoknak vagy a nemzeti pénzügyi beszámolási rendszernek megfelelően elkészített összevont (konszolidált) pénzügyi beszámolóban;
- 10a. „rejtett nyereségfelosztás”: a nyereség csökkenését eredményező minden olyan, nyereségfelosztásként nem feltüntetett gazdasági juttatás, amelyet az adózó a 14. cikkben említett személyeknek biztosít, és amelyet nem biztosított volna független harmadik személyeknek;
- [11. „kutatás és fejlesztés”: kísérleti vagy elméleti munka, amelyet elsősorban a jelenségek vagy megfigyelhető tények háttérével kapcsolatos új ismeretek megszerzésének érdekében folytatnak, anélkül, hogy kilátásba helyeznék azok közvetlen üzleti alkalmazását vagy felhasználását (alapkutatás); új ismeretek megszerzésére irányuló, de elsősorban egy konkrét, gyakorlati célt szolgáló eredeti vizsgálat (alkalmazott kutatás); kutatásból és gyakorlati tapasztalatból származó ismeretekre építő és újabb ismereteket előállító, szisztematikus munka, amely új termékek vagy folyamatok előállítására vagy meglévő termékek vagy folyamatok fejlesztésére irányul (kísérleti fejlesztés);]

12. „hitelfelvételi költségek”: az adósság bármely formáját terhelő kamatráfordítások, a kamattal gazdasági értelemben egyenértékű egyéb költségek, valamint a finanszírozási forrás bevonásával összefüggésben felmerülő ráfordítások, a nemzeti jog fogalommeghatározásával összhangban; ide tartoznak a nyereségrészesedésre jogosító hitelek után kifizetett összegek, az átváltoztatható kötvények és a kamatszervény nélküli kötvények után számított kamatok, az alternatív finanszírozási megoldások keretében felmerülő kifizetések, továbbá a pénzügyilízingdíj-fizetések költségeleme, a kapcsolódó eszköz mérleg szerinti értékébe beszámított tőkésített kamat, a tőkésített kamat amortizációja, transzferárazási szabályok alkalmazása esetén a finanszírozáson keletkező megtérülés, a származtatott eszközök esetében vagy a gazdálkodó szervezet hitelfelvételéhez kapcsolódóan alkalmazott fedezeti megoldások kapcsán számított névleges kamatösszegek, a nettó sajáttőke-növekedés meghatározott hozama az irányelv 11. cikkében említettek szerint, a hitelfelvetelek kapcsán vagy a forrásbevonással összefüggő eszközökön keletkező árfolyamnyereségek és árfolyamveszteségek, a finanszírozási konstrukciókhoz kapcsolódó garanciadíjak, valamint a finanszírozás igénybevételéhez kapcsolódó ügyleti díjak és egyéb, hasonló költségek;
13. „nettó hitelfelvételi költségek”: az az összeg, amennyivel egy adózó levonható hitelfelvételi költségei meghaladják az adóköteles kamatbevételeket és az adózóhoz befolyó más, gazdasági értelemben a kamatbevételekkel egyenértékű adóköteles bevételeket;
17. „adómegállapításhoz használt érték”: befektetett eszköz vagy eszközkészlet értékcsökkenési leírásának alapja az elszámolt teljes értékcsökkenéssel csökkentve;
18. „piaci érték”: az az összeg, amelyért ügyleti szándékkal rendelkező, egymástól független felek közötti közvetlen ügylet keretében egy eszköz elcserélhető vagy a kölcsönös kötelezettségvállalások teljesíthetők;

19. „befektetett eszközök”: beszerzett vagy az adózó által előállított tárgyi eszközök és beszerzett immateriális eszközök, amelyek önállóan értékelhetők, és amelyeket az üzletmenetben a termelés, karbantartás vagy jövedelembiztosítás során több mint 12 hónapig használnak vagy fognak várhatóan használni, kivéve azokat, amelyek beszerzési vagy előállítási költsége kevesebb mint 1000 EUR. A pénzügyi eszközök szintén a befektetett eszközök közé sorolandók, a 21. cikknek megfelelően kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök kivételével;
20. „pénzügyi eszközök”: az ezen irányelv 56. cikke szerinti kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések és ezeknek nyújtott kölcsönök, a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott számottevő tulajdoni részesedések, az azon vállalkozásoknak nyújtott kölcsönök, amelyekhez az adózó számottevő tulajdoni részesedés révén kapcsolódik, befektetett eszközként tartott beruházások, egyéb kölcsönök és a saját részvények olyan mértékben, amennyiben a nemzeti jog engedélyezi azok szerepeltetését a mérlegben;
21. „beszerzési vagy előállítási költség”: valamely befektetett tárgyi eszköz beszerzésének vagy előállításának időpontjában az adott eszköz beszerzése érdekében kifizetett vagy fizetendő, pénzben kifejezett összeg, vagy az eszközért cserébe adott vagy felhasznált egyéb eszközöknek vagy bármilyen más ellentételezésnek az értéke. Befektetett immateriális javak esetében csak a beszerzési költségeket lehet figyelembe venni;

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

22. „hosszú élettartamú befektetett tárgyi eszközök”: legalább 15 év hasznos élettartamú befektetett tárgyi eszközök. Az épületeket, repülőgépeket és hajókat hosszú élettartamú befektetett tárgyi eszközöknek kell tekinteni;
23. „közepes élettartamú befektetett tárgyi eszközök”: olyan befektetett tárgyi eszközök, amelyek a 22. pont szerint nem minősülnek hosszú élettartamú befektetett tárgyi eszköznek, és a hasznos élettartamuk legalább nyolc év;
- 23a. „rövid élettartamú befektetett tárgyi eszközök”: olyan befektetett tárgyi eszközök, amelyek a 22. és a 23. pont szerint nem minősülnek hosszú vagy közepes élettartamú befektetett tárgyi eszköznek, és a hasznos élettartamuk nyolc évnél kevesebb;
- 23b. „megszerzett üzleti vagy cégérték” (goodwill): egy üzletág eszközügylet [...] keretében fennálló vételára, illetve a nettó eszközeinek (eszközei és kötelezettségei különbözetének) piaci értéke közötti különbség;
24. „használt eszközök”: olyan befektetett eszközök, amelyeknek hasznos élettartama a beszerzéskor már részben kimerült, és amelyek jelenlegi állapotukban vagy javítást követően további használatra alkalmasak;
25. „hasznos élettartam”: az az időszak, amelyen keresztül egy eszköz használatra várhatóan rendelkezésre áll, vagy azon termelési vagy hasonló egységek száma, amelyeket az adózó várhatóan az eszköz segítségével elő tud állítani;
26. „értéknövelési költségek”: a befektetett eszközhöz kapcsolódó minden olyan pótlólagos ráfordítás, amely jelentősen növeli az eszköz kapacitását vagy jelentősen javítja működését, illetve amely az eszköz kezdeti számított nyilvántartási értékének több mint 10 %-át teszi ki;

27. „készletek és befejezetlen termelés”: az értékesítési célból tartott eszközök vagy az értékesítési célú befejezetlen termelés, valamint a termelés vagy szolgáltatásnyújtás során felhasználandó anyagok és készletek;
28. „gazdasági tulajdonos”: az a személy, aki lényegében a befektetett eszközhöz kapcsolódó összes előnyt élvezi és az összes kockázatot viseli, függetlenül attól, hogy ugyanezen személy-e a jog szerinti tulajdonos. Azon adózó, aki rendelkezik valamely befektetett eszköz birtoklási, használati és elidegenítési jogával, és viseli az eszköz elvesztésének vagy megsemmisülésének kockázatát, minden esetben az eszköz gazdasági tulajdonosának tekintendő;
29. „pénzügyi vállalkozás” a következő gazdálkodó szervezetek bármelyike:
- a) hitelintézet vagy a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének² 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt meghatározás szerinti alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK) vagy a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapkezelő társaság;

² Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

- b) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵ 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító;
- c) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;
- d) a 2003/41/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁶ 6. cikkének a) pontjában meghatározott, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény – kivéve, ha az említett irányelv 5. cikkének megfelelően valamely tagállam az adott intézmény esetében úgy döntött, hogy részben vagy teljesen eltekint a szóban forgó irányelv alkalmazásától – vagy valamely foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézménynek a 2003/41/EK irányelv 19. cikkének (1) bekezdésében említett megbízottja;
- e) a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁷ és a 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁸ hatálya alá tartozó szociális biztonsági rendszernek minősülő nyugdíjrendszereket működtető nyugdíjintézet, valamint az ilyen nyugdíjrendszerek működtetése céljára létrehozott bármely jogi személy;

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/41/EK irányelve (2003. június 3.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 235., 2003.9.23., 10. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 200., 2004.6.7., 1. o.).

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).

- f) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott ABAK által kezelt, a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alap (ABA) vagy nemzeti jog alapján felügyelt ABA;
- g) a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV;
- h) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁹ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;
- i) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott központi értéktár;

30. „gazdálkodó szervezet”: üzleti tevékenység céljából, vállalat vagy adóügyi szempontból átlátható struktúra formájában létrehozott jogi konstrukció;

30a. „adóügyi szempontból átlátható”: az a helyzet, amikor a tagállam nemzeti joga értelmében a gazdálkodó szervezet vagy konstrukció jövedelmét (vagy annak egy részét) nem a gazdálkodó szervezet vagy konstrukció szintjén, hanem a gazdálkodó szervezetben vagy konstrukcióban részesedéssel rendelkező személyek szintjén adóztatják.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

5. cikk

Az uniós adóilletőségű adózó állandó telephelye egy tagállamban

- (1) Az adózó akkor minősül állandó telephellyel rendelkezőnek egy adóilletősége szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, ha e másik tagállamban rendelkezik olyan állandó hellyel, amelyen keresztül üzleti tevékenységének egy részét vagy egészét végzi, ideértve különösen a következőket:
 - a) üzletvezetési hely;
 - b) fióktelep;
 - c) iroda;
 - d) üzem;
 - e) műhely;
 - f) bánya, olaj- vagy gázkút, kőfejtő vagy bármely egyéb természetierőforrás-kitermelési hely.
- (2) Az építési terület, az építkezési és szerelési projekt csak akkor minősül állandó telephelynek, ha több mint 12 hónapig tart.
- (3) Az „állandó telephely” fogalma nem foglalja magában a következő tevékenységeket, feltéve, hogy e tevékenységek, illetve az f) pont esetében az állandó üzletviteli hely teljes tevékenysége kiegészítő vagy előkészítő jellegűek:
 - a) létesítmények használata kizárólag az adózó áruai vagy termékei tárolásának, bemutatásának vagy szállításának céljából;

- b) az adózó áruai vagy termékei készletének fenntartása kizárólag tárolás, bemutatás vagy szállítás céljából;
 - c) az adózó áruai vagy termékei készletének fenntartása kizárólag más személy általi feldolgozás céljából;
 - d) állandó üzletviteli hely fenntartása kizárólag az adózónak történő áru- vagy termékvásárlás vagy információgyűjtés céljából;
 - e) állandó üzletviteli hely fenntartása kizárólag egyéb tevékenységeknek az adózó számára történő végzése céljából;
 - f) állandó üzletviteli hely fenntartása kizárólag az a)–e) pontban felsorolt tevékenységek valamely kombinációjának végzésére.
- (4) Az (5) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben egy személy egy tagállamban az adózó nevében jár el, és ennek során rendszeresen köt szerződéseket, vagy rendszeresen vezető szerepet tölt be olyan szerződések megkötésében, amelyek rutinszerűen az adózó általi lényeges módosítás nélkül kerülnek megkötésre, a szóban forgó adózót állandó telephellyel rendelkezőnek kell tekinteni az adott tagállamban azon tevékenységek tekintetében, amelyeket az említett személy végez az adózó nevében.

Az első albekezdés szerinti szerződések megkötésének:

- a) az adózó nevében kell történnie; vagy
- b) az adózó tulajdonában lévő vagyon tulajdonjogának vagy használati jogának átadására, vagy az adózó használati joga alá tartozó vagyon használati jogának átadására kell vonatkoznia; vagy
- c) az adózó általi szolgáltatásnyújtásra kell vonatkoznia.

Az első és a második albekezdés nem alkalmazandó, ha az említett személy tevékenységei a (3) bekezdésben említetteknek megfelelően kiegészítő vagy előkészítő jellegűek, ezért ha ezeket egy állandó üzletviteli helyen keresztül gyakorolják, az állandó üzletviteli hely pusztán emiatt nem minősül az említett bekezdés rendelkezései szerinti állandó telephelynek.

(5)

- a) A (4) bekezdés nem alkalmazandó, ha az adózó nevében egy tagállamban eljáró személy független ügynökként folytat üzleti tevékenységet az említett tagállamban, és a szokásos üzletmenete keretében jár el az adózó érdekében. Ha azonban egy személy kizárólag vagy szinte kizárólag egy vagy több olyan adózó nevében jár el, amelyhez „szorosan kapcsolódik”, az említett személy e bekezdés értelmében ezen adózók vonatkozásában nem tekinthető független ügynöknek.
- b) E cikk alkalmazásában egy személy „szorosan kapcsolódik” egy adózóhoz, ha az egyik a másik szavazati jogainak több mint 50 %-át gyakorolhatja közvetve vagy közvetlenül, vagy a másik tőkéjének 50 %-át meghaladó tulajdonosi joggal vagy a nyereségre jogosító jogosultságok több mint 50 %-ával rendelkezik.

- (6) Az a tény, hogy a valamely tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező adózó egy másik tagállamban adóügyi illetőséggel rendelkező vagy ott (állandó telephelyen keresztül vagy más módon) üzleti tevékenységet folytató adózót irányít vagy ilyen adózó irányítása alatt áll, önmagában nem jelenti azt, hogy a két adózó bármelyike a másik adózó állandó telephelyének minősül.

II. FEJEZET

AZ ADÓALAP KISZÁMÍTÁSA

6. cikk

Általános elvek

- (1) Az adóalap kiszámításához a nyereséget és a veszteséget kizárólag annak realizálásakor lehet elszámolni.
- (2) Az ügyleteket és az adófizetési kötelezettséggel járó eseményeket egyenként kell értékelni.
- (3) Az adóalap-számításnak következetesen mindig ugyanúgy kell történnie, kivéve, ha rendkívüli körülmények indokolják a számítás módjának megváltoztatását.
- (4) Ellenkező értelmű rendelkezés hiányában, az adóalapot minden adómegállapítási időszakra külön-külön kell kiszámítani.
- (5) Az adóalapot az adott tagállamban alkalmazandó számviteli szabályok alapján kell meghatározni, feltéve hogy azok összeegyeztethetők az ezen irányelvben megállapított szabályokkal.
- (6) Az ebben az irányelvben meghatározott szabályok nem akadályozhatják meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti csoportos adózási rendszereket alkalmazzanak, ideértve az olyan szervezetenkénti külön adózást előíró adórendszereket is, amelyek lehetővé teszik az eredmény, a veszteség vagy a levonható kamatráfordítás átcsoportosítását. Ha az adózó egy vállalatcsoport nevében jogosult vagy köteles eljárni a nemzeti csoportos adózási rendszer erre vonatkozó szabályaiban meghatározottak szerint, akkor az egész vállalatcsoportot [...]vagy a vállalatcsoport tagjait[...] adózóként kell kezelni.

7. cikk

Az adóalap összetevői

- (1) Az adóalap az adómentes bevételekkel, a levonható ráfordításokkal és más levonható tételekkel csökkentett bevétel.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok úgy is határozhatnak, hogy az adózóknak úgy kell számítaniuk az adóalapot mint a vállalkozás (nettó) vagyonának az adómegállapítási időszak végén nyilvántartott könyv szerinti értéke és a vállalkozás (nettó) vagyonának a megelőző adómegállapítási időszak végén nyilvántartott könyv szerinti értéke közötti különbség, növelve az esetleges névlegestőke-visszafizetés és nyereségfelosztás értékével, ideértve a rejtett nyereségfelosztást is, és csökkentve a vállalkozás vagyonának a társasági jog értelmében végrehajtott esetleges növelése értékével, feltéve hogy ez a számítás ugyanazt az összeget eredményezi, mint az (1) bekezdés szerinti számítás. A számítást az ebben az irányelvben meghatározott, a bevételek adómentességére, a ráfordítások levonhatóságára, az elszámolásra és értékelésre, valamint az értékcsökkenésre vonatkozó szabályok tiszteletben tartásával kell elvégezni.

8. cikk

Adómentes bevételek

- (1) Az alábbi bevételeket nem kell beszámítani az adóalapba:
 - a) a 30–40. cikk szerinti értékcsökkenés hatálya alá tartozó befektetett eszközök beszerzéséhez, létrehozásához vagy értéknöveléséhez közvetlenül kapcsolódó támogatások;
 - b) a 37. cikk (2) bekezdésében említett eszközportfólióba helyezett eszközök értékesítéséből származó bevétel, ideértve a nem pénzbeli ajándékok piaci értékét is;

- c) a részvényértékesítésből származó bevétel és veszteség, feltéve hogy az adózó az értékesítést megelőző tizenkét hónapban a tőkerészesedés minimum 10 %-ával vagy a vállalat szavazati jogainak minimum 10 %-ával rendelkezett közvetlenül;
- d) kapott nyereségfelosztás, ideértve a rejtett nyereségfelosztást is, feltéve hogy az adózó egy legalább tizenkét hónapos, megszakítás nélküli időtartam során a nyereséget felosztó vállalat tőkéjének minimum 10 %-át vagy szavazati jogainak minimum 10 %-át birtokolta közvetlenül [és hogy a kapott nyereségfelosztás után megtörtént az adófizetés a forrás szerinti államban];
- e) állandó telephelynek tulajdonítható jövedelem, amelyben az adózó részesült abban a tagállamban, ahol az adózó adóügyi illetőséggel rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a következőkre:

- a) a 21. cikk (3) bekezdésében említettek szerinti, kereskedési céllal tartott részvények értékesítéséből származó bevétel és veszteség [, valamint a 28. cikk b) pontjával összhangban életbiztosítók tulajdonában lévő részvények értékesítéséből származó bevétel];
- b) a 21. cikk (4) bekezdésében említettek szerinti, kereskedési céllal tartott részvényekkel kapcsolatban kapott nyereségfelosztás [, valamint a 28. cikk c) pontjával összhangban az életbiztosítókat megillető nyereségfelosztás].

9. cikk

Levonható ráfordítások

- (1) A ráfordításokat csak annyiban lehet levonni, amennyiben az adózó közvetlen üzleti érdekében merültek fel.
- (2) Az (1) bekezdésben említett ráfordítások közé tartozik az értékesítés összes költsége, továbbá az adózónál a jövedelemszerzéssel vagy annak biztosításával kapcsolatban felmerült, levonható hozzáadottérték-adó nélküli ráfordítások, ideértve a kutatás és fejlesztés költségét, az eszközök beszerzési vagy előállítási költségét, ha az nem éri el az 1000 EUR-t, valamint az üzleti célú (tulajdon- vagy hitelviszonyt megtestesítő) forrásbevonás költségét.
- [(3) A (2) bekezdésnek megfelelően kutatás-fejlesztési költségként levonható összegeken felül – és feltéve, hogy az adózó közvetlenül vagy közvetve nem kíván részesülni a tagállamok által a nemzeti jog alapján az említett kutatás-fejlesztési költségekhez kapcsolódóan, bármilyen formában nyújtott kedvezményekből – az adózó adómegállapítási időszakonként az adott időszakban felmerült, említett költségek további 50 %-át is levonhatja, azon költségek kivételével, amelyek a 33. cikk (1) bekezdésének c), d) és e) pontjában, valamint a 33. cikk (2) bekezdésének c), d) és e) pontjában említett eszközökhöz kapcsolódnak.

Amennyiben a kutatás-fejlesztési költségek meghaladják a 20 000 000 EUR-t, az adózó az e feletti összeg 25 %-át vonhatja le.

Az első albekezdéstől eltérve az adózó 20 000 000 EUR összeghatárig levonhatja a kutatás-fejlesztési költségeinek további [100 %]-át, amennyiben eleget tesz a következő feltételek mindegyikének:

- a) 50 főnél kevesebbet foglalkoztató, tőzsdén nem jegyzett vállalkozás, amelynek az éves forgalma és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 10 000 000 EUR-t;
 - b) a bejegyzése óta legfeljebb öt év telt el. Ha az adózó nem bejegyzésköteles, az ötéves időszak kezdetének azt az időpontot kell tekinteni, amikor a vállalkozás megkezdte a gazdasági tevékenységét, vagy amikor adókötelessé vált a tevékenysége után;
 - c) nem összefonódás vagy bármilyen más üzleti átszervezés útján jött létre;
 - d) nem rendelkezik az 56. cikkben említett kapcsolatos vállalkozással;
 - e) közvetlenül vagy közvetve nem kíván részesülni a tagállamok által a nemzeti jog alapján, az említett kutatás-fejlesztési költségekhez kapcsolódóan, bármilyen formában nyújtott kedvezményekből.]
- (4) A jótékonyági célú szervezeteknek adott ajándékok és adományok levonásáról a tagállamok rendelkezhetnek.

10. cikk

Egyéb levonható tételek

A 30–40. cikkben említett befektetett eszközök értékcsökkenése tekintetében levonást kell alkalmazni.

Növekedési és beruházási kedvezmény

- (1) E cikk alkalmazásában a „növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapja” egy adott adómegállapítási időszakban az adózó saját tőkéjének könyv szerinti értéke és az 56. cikkben említett kapcsolt vállalkozások tőkéjében való részesedésének könyv szerinti értéke közötti különbség.
- (2) E cikk alkalmazásában „saját tőke”:
- a) amennyiben az adózó vállalkozás, a következők összege:
 - i. jegyzett tőke;
 - ii. névértéken felüli befizetés (ázsio);
 - iii. értékelési tartalék;
 - iv. tartalékok:
 - jogszabályban előírt tartalék;
 - saját részvények tartaléka;
 - létesítő okiratban meghatározott tartalékok;
 - egyéb tartalékok, ideértve a valós értékelés értékelési tartalékát is;
 - v. számviteli felhalmozott eredmény; valamint
 - vi. az adott pénzügyi év számviteli eredménye.

Amennyiben az adózó állandó telephely, a kifejezés az adózó azon saját tőkéjét jelenti, amely az állandó telephelynek tulajdonítható.

- (3) Az adózó adóalapjából levonható az (1)–(6) bekezdés szerint a növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapjának növekedése után számított, meghatározott hozammal megegyező összeg. Ha a növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapja csökken, a növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapjának csökkenése után számított, meghatározott hozammal megegyező összeg adókötelessé válik.
- (4) a) Az első [tíz] olyan adómegállapítási időszakban, amikor az adózó az irányelv szabályainak hatálya alá tartozik, a növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapjának növekedését vagy csökkenését a növekedési és beruházási kedvezmény adott adómegállapítási időszak végén vett sajáttőkealapja és a növekedési és beruházási kedvezménynek az irányelv szabályai alá tartozó első adómegállapítási időszak első napján vett sajáttőkealapja közötti különbséggént kell kiszámolni.
- b) A (4) bekezdés első albekezdésétől eltérve, amennyiben a növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapja számításának eredménye a növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapjának csökkenését mutatja, az említett sajáttőkealap változását az adózó által az ezen irányelv szabályai alá tartozó első adómegállapítási időszaktól kezdődően elszenvedett számviteli veszteségek figyelembevétele nélkül újra kell számítani. Amennyiben ezen újraszámítás eredménye a növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapjának növekedését mutatja, ezt a növekedést nem kell figyelembe venni.
- c) Az első tíz adómegállapítási időszak után a növekedési és beruházási kedvezmény azon sajáttőkealapjának összegére való hivatkozás, amely az adott adómegállapítási időszak végén levonható a növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapjából, évente egy adómegállapítási időszakkal előre tolódik.
- (5) A (3) bekezdésben említett meghatározott hozam megegyezik az euroövezet 10 éves referencia-államkötvényének az adott adómegállapítási időszakot megelőző év decemberében mért, az Európai Központi Bank által közzétett, két százalékpontos kockázati prémiummal megnövelt hozamával. Ahol az éves hozam görbéje negatív, két százalékos alsó korlátot kell alkalmazni.

- (6) Az (1)–(5) bekezdéstől eltérve, amennyiben olyan intézkedésre vagy intézkedésekre került sor, amelyeknek alapvető célja az e cikk szerinti adóelőny megszerzése, a növekedési és beruházási kedvezmény sajáttőkealapjába nem számíthatók be a következő tételek:
- a) csoporton belüli kölcsönök és az 56. cikkben említettek szerinti kapcsolt vállalkozásokat érintő kölcsönök;
 - b) csoporton belüli készpénz-hozzájárulások és természetbeni hozzájárulások;
 - c) eszközök és részesedések csoporton belüli átadása;
 - d) régi tőke új tőkévé való átsorolása felszámolás és induló innovatív vállalkozások létrehozása révén;
 - e) leányvállalatok létrehozása;
 - f) kapcsolt vállalkozások tulajdonában lévő vállalkozások teljes vagy részleges felvásárlása;
 - g) a kamat levonhatósága és a növekedési és beruházási kedvezmény szerinti levonások ötvözésével kettős hasznot eredményező konstrukciók;
 - h) a kapcsolt vállalkozásokkal szembeni hitelfinanszírozási követelések összegének növekedése ezen követeléseknek a referencia-időpontban vett összegéhez képest.]

12. cikk

Nem levonható tételek

(1) A 9. és a 10. cikktől eltérve a következő tételek nem vonhatók le:

- a) nyereségfelosztás, ideértve a rejtett nyereségfelosztást is, valamint tőke- vagy hitelvisszafizetés;
- b) a reprezentációs költségek 50 %-a. A tagállamok további korlátozásokat írhatnak elő az életmóddal vagy magánszférával kapcsolatos költségek levonhatóságára vonatkozóan;
- c) az eredménytartalék áthelyezése a vállalat saját tőkéjének részét képező tartalékba;
- d) társasági adó és a nyereség utáni hasonló adók;
- e) megvesztegetési pénzek és más illegális kifizetések;
- f) jogszabálysértés miatt hatóságnak fizetendő pénzbüntetés vagy bírság, a késedelmi kamatot is beleértve;
- g) azon ráfordítások, amelyeket az adózó abból a célból eszközöl, hogy olyan jövedelemhez jusson, amely az adott adómegállapítási időszakban a 8. cikk (1) bekezdésének c), d) és e) pontja értelmében adómentes vagy adómentes lenne, valamint a 8. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett részvényértékesítésből származó veszteség. A tagállamok az ilyen mentesített jövedelemhez kapcsolódó ráfordításokat átalányként rögzíthetik, az ekként rögzített összeg azonban nem haladhatja meg e jövedelem 5 %-át;
- h) az adózó alkalmazottain kívüli egyéb személyeknek adott ajándékok. A levonást tiltó szabályt nem kell alkalmazni abban az esetben, ha az ajándékozott személynek juttatott ajándékok beszerzési vagy előállítási költsége az üzleti év során összesen legfeljebb 50 EUR;

- i) a 9. cikk (4) bekezdésében említettektől eltérő ajándékok és adományok;
 - j) a 10. és 18. cikk értelmében levonható, beszerzési vagy előállítási, illetve befektetett eszköz értéknöveléséhez kapcsolódó költségek, a kutatással és fejlesztéssel kapcsolatos költségek kivételével. A 33. cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 33. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett költségek nem kezelhetők kutatással és fejlesztéssel kapcsolatos költségként;
 - k) a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv, valamint az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet értelmében bankok által fizetett éves hozzájárulások;
 - l) harmadik országban található állandó telephelynél keletkezett veszteség;
 - m) megfelelően dokumentált üzleti indokok hiányában a leselejtezett leltárkészlet és tárgyi eszköz könyv szerinti értéke.
- (2) A tagállamok rendelkezhetnek az (1) bekezdés k) pontjában megállapított éves hozzájárulások levonhatóságáról.

13. cikk

Kamatlevonás-korlátozási szabály

- (1) A hitelfelvételi költségek a kamat vagy a pénzügyi eszközök után az adózót megillető más adóköteles bevételek összegéig vonhatók le.
- (2) A nettó hitelfelvételi költségek abban az adómegállapítási időszakban vonhatók le, amelyekben felmerülnek, de legfeljebb az adózó kamatfizetés, adózás, értékcsökkenési leírás és amortizáció előtti eredményének (a továbbiakban: EBITDA) 30 %-áig vagy 3 000 000 EUR összegig, attól függően, hogy melyik összeg a nagyobb.

Amennyiben egy vállalatcsoport a 6. cikk értelmében adózóként kezelendő, a nettó hitelfelvételi költségeket és az EBITDA-t az egész vállalatcsoportra nézve kell kiszámítani. A 3 000 000 EUR összeget szintén a vállalatcsoport egészére kell alkalmazni.

- (3) Az EBITDA-t úgy kell kiszámítani, hogy az adózó adóalapjához újból hozzá kell adni a nettó hitelfelvételi költségek adóval korrigált összegeit, valamint az értékcsökkenés és amortizáció adóval korrigált összegeit. Az adómentes bevételek nem számítandók bele az adózó EBITDA-jába.
- (4) A (2) bekezdéstől eltérve, az önálló vállalatnak minősülő adózó jogosult a nettó hitelfelvételi költségek teljes összegének az adóból történő levonására. Az önálló vállalat olyan adózót jelent, amely nem tagja semmilyen, pénzügyi beszámolás céljából összevont (konszolidált) vállalatcsoportnak, és nincsen sem kapcsolt vállalkozása, sem állandó telephelye.
- (5) A (2) bekezdéstől eltérve, a nettó hitelfelvételi költségek teljes mértékben levonhatók, ha az alábbiak kapcsán merültek fel:
- a) olyan hitelek, amelyek megkötésére [az irányelvről való politikai megállapodás dátuma] előtt került sor, e hitelek utólagos módosításainak kizárásával;
 - [b) olyan hitelek, amelyek célja hosszú távú állami infrastrukturális projektek finanszírozása, amennyiben a projekt üzemeltetője, a hitelfelvételi költségek, az eszközök és a jövedelem egyaránt az Unióban található.

A b) pont alkalmazásában a hosszú távú állami infrastrukturális projekt olyan projektet jelent, amelynek célja egy tagállam által közérdekűnek minősített nagyszabású vagyontárgy létrehozása, fejlesztése, működtetése vagy karbantartása.

Amennyiben a b) pont alkalmazandó, a hosszú távú állami infrastrukturális projektekből származó minden jövedelmet ki kell zárni az adózó EBITDA-jának számításából.]

[(5a) Amennyiben az adózó pénzügyi beszámolás céljából összevont (konszolidált) vállalatcsoport tagja, biztosítható számára a jog, hogy a nettó hitelfelvételi költségeit teljes mértékben levonhassa, amennyiben igazolni tudja, hogy saját tőkéjének a teljes eszközállományához viszonyított aránya egyenlő a csoportra vetített, ennek megfelelő aránnyal vagy meghaladja azt, és teljesülnek az alábbi feltételek:

- i) az adózó saját tőkéjének a teljes eszközállományához viszonyított aránya akkor tekintendő egyenlőnek a csoportra vetített, ennek megfelelő aránnyal, ha az adózó saját tőkéjének a teljes eszközállományához viszonyított aránya legfeljebb két százalékponttal alacsonyabb; valamint
- ii. az eszközök és kötelezettségek értékének meghatározása ugyanazzal a módszerrel történik, mint az összevont pénzügyi kimutatásokban.]

(6) Az egy adott adómegállapítási időszakban nem levonható nettó hitelfelvételi költségeket időbeli korlátozás nélkül el kell határolni a következő időszakra.

[(6a) Az adózó tagállama rendelkezik a levonható kamatráfordítást el nem érő kamatráfordítás legfeljebb öt évig történő elhatárolásának szabályairól.]

[(7) Az (1)–(6) bekezdés nem alkalmazandó a pénzügyi vállalkozásokra, a pénzügyi beszámolás céljából összevont (konszolidált) vállalatcsoportok tagjait is beleértve.]

14. cikk

A részvényeseknek, a részvényesek közvetlen hozzátartozóinak vagy a kapcsolt vállalkozásoknak nyújtott juttatások

Egy magánszemély részvényesnek, a részvényeshez személyesen kötődő más személynek, illetve az 56. cikk szerinti kapcsolt vállalkozásnak nyújtott juttatások nem kezelhetők levonható ráfordításként – vagy pedig a bevételeket megfelelő módon növelni kell –, amennyiben ezekből a juttatásokból független harmadik fél nem részesülhetne.

III. FEJEZET

ÜTEMEZÉS ÉS SZÁMSZERŰSÍTÉS

15. cikk

Általános elvek

Ezen irányelv ellenkező értelmű rendelkezése hiányában a bevételeket és ráfordításokat, valamint minden más levonható tételt abban az adómegállapítási időszakban kell elszámolni, amikor keletkeznek vagy felmerülnek.

16. cikk

Bevételek keletkezése

- (1) A bevételek akkor keletkeznek, amikor a rájuk vonatkozó jogosultság felmerül, és amikor megbízhatóan mérhetők, függetlenül attól, hogy a vonatkozó összegek tényleges kifizetésére sor kerül-e.
- (2) Az árukereskedelemből származó bevételeket akkor kell úgy tekinteni, hogy az (1) bekezdésnek megfelelően keletkeztek, amikor a következő feltételek teljesülnek:
 - a) az adózó átadta a vevőnek az eladott áruk tulajdonjogát;
 - b) az adózó nem tartja meg a tényleges ellenőrzést az eladott áruk felett;
 - c) a bevételek összege megbízhatóan mérhető;
 - d) valószínű, hogy az ügylethez kapcsolódó gazdasági haszon be fog folyni az adózóhoz;
 - e) az ügylettel kapcsolatban felmerült vagy még felmerülő költségek megbízhatóan mérhetők.

(3) A szolgáltatásnyújtásból származó bevételeket úgy kell tekinteni, hogy akkor keletkeznek, ha a szolgáltatásokat teljesítették, és amikor a következő feltételek teljesülnek:

- a) a bevételek összege megbízhatóan mérhető;
- b) valószínű, hogy az ügylethez kapcsolódó gazdasági hasznok be fognak folyni a szolgáltatóhoz;
- c) az ügylet adómegállapítási időszak végi teljesítési foka megbízhatóan mérhető;
- d) az ügylettel kapcsolatban felmerült vagy még felmerülő költségek megbízhatóan mérhetők.

Ha az a)–d) pontban meghatározott kritériumok nem teljesülnek, a szolgáltatásnyújtásból származó bevételeket csak annyiban kell felmerültnek tekinteni, amennyiben levonható ráfordításokkal állíthatók szembe.

(4) Ha a bevételek olyan, az adózónak szóló kifizetésekből származnak, amelyek teljesítése több szakaszra van bontva, a bevételeket úgy kell tekinteni, hogy akkor keletkeznek, amikor az egyes részletek esedékessé válnak.

17. cikk

Levonható ráfordítások felmerülése

Levonható ráfordítások merülnek fel, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) fizetési kötelezettség keletkezik; ha a ráfordítást az adózó több szakaszban fizeti ki, a fizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor az egyes részletek esedékessé válnak;
- b) a kötelezettség összege számszerűsíthető;
- c) árukereskedelem esetén az áruk tulajdonjogával járó jelentős kockázatokat és előnyöket átadták az adózónak; szolgáltatás esetén pedig a szolgáltatás nyújtása az adózó részére megtörtént.

18. cikk

Nem amortizálható eszközökkel kapcsolatos költségek

A 38. cikkben említett befektetett tárgyi eszközök beszerzési vagy előállítási költségei vagy az említett eszközök értéknövelési költségei abban az adómegállapítási időszakban vonhatók le, amikor az említett eszközöket értékesítik, feltéve hogy az értékesítésből származó bevételt beszámítják az adóalapba.

Készletek és befejezetlen termelés

- (1) A levonható ráfordítások teljes összegét az adott adómegállapítási időszakra vonatkozóan növelni kell a készletek és a befejezetlen termelés adómegállapítási időszak eleji értékével és csökkenteni kell a készletek és a befejezetlen termelés ugyanazon adómegállapítási időszak végi értékével, a 22. cikkben említett hosszú távú szerződésekhez kapcsolódó készletek és befejezetlen termelés kivételével.
- (2) A készletek és befejezetlen termelés költségét a beérkezési sorrend módszerrel, az „utoljára bevételezve, először kiadva” módszerrel vagy a súlyozott átlagos bekerülési érték módszerével kell értékelni.
- (3) Az általában nem felcserélhető tételekből álló készletek és befejezetlen termelés, továbbá az egyedi projektekhez készült vagy szállított és elkülönített áruk és szolgáltatások költségét egyenként kell értékelni.
- (4) Az adózónak ugyanazt az értékelési módszert kell alkalmaznia minden hasonló jellegű és hasonló felhasználási célú készlet és befejezetlen termelés értékelésére.

A készletek és befejezetlen termelés költségének tartalmaznia kell a beszerzés összes költségét, az átalakítás közvetlen költségét, továbbá minden olyan költséget, amelyek annak kapcsán merültek fel, hogy oda szállították és abba az állapotba hozták őket ahol, illetve amilyen állapotban az adott adómegállapítási időszakban vannak.

A költségeket levonható hozzáadottérték-adó nélküli, nettó költségként kell figyelembe venni.

Az az adózó, aki a közvetett költségeket is figyelembe vette a készletek és befejezetlen termelés értékelésekor, mielőtt ezen irányelv szabályainak hatálya alá tartozott volna, továbbra is alkalmazhatja a közvetett költségek módszerét.

- (5) A készleteket és befejezetlen termelést az adómegállapítási időszak utolsó napján kell értékelni a bekerülési érték és a nettó realizálható érték közül az alacsonyabbikon.

A nettó realizálható érték a szokásos üzletmenet során alkalmazott, a befejezés becsült költségeivel és az értékesítés költségeivel csökkentett becsült értékesítési ár.

20. cikk

Értékelés

- (1) Az adóalapot az alábbi összetevők alapján kell kiszámítani:
- a) az ügylet pénzbeli ellenértéke, például az eladott áruk vagy a teljesített szolgáltatások ára;
 - b) piaci érték, amikor az ügylet ellenértéke – részben vagy egészben – nem pénzbeli;
 - c) piaci érték, nem pénzbeli ajándék esetén;
 - d) kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök és források piaci értéke.
- (2) Az adóalapot, beleértve a bevételeket és ráfordításokat, euróban kell kifejezni az adómegállapítási időszak során vagy az adómegállapítási időszak utolsó napján, az eurónak az Európai Központi Bank által közzétett éves átlagárfolyamán, vagy, amennyiben az adómegállapítási időszak és a naptári év nem esik egybe, az Európai Központi Bank által az adómegállapítási időszak során közzétett napi árfolyamok átlagán.
- (3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó azon tagállamok adózóira, amelyek nem vezették be az eurót.

21. cikk

Kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök (kereskedési könyv)

- (1) A pénzügyi eszközöket kereskedési céllal tartottként kell kezelni, amennyiben azok esetében teljesül a következők egyike:
 - a) alapvetően 12 naptári hónapon belüli továbbértékesítés vagy visszavásárlás céljára szerezték meg vagy vállalták fel;
 - b) meghatározott pénzügyi eszközök portfóliójának része, ideértve a származtatott termékeket is, amelyeket együtt kezelnek, és amelyekkel kapcsolatban bizonyíték van a közelmúltbeli tényleges rövid távú nyereségszerzésre.
- (2) A 16. és a 17. cikktől eltérve, a kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközöknek az adómegállapítási időszak elején vagy – ha az később következik be – a vételkor számított piaci értéke és az ugyanazon adómegállapítási időszak végén számított piaci értéke közötti különbséget be kell számítani az említett adómegállapítási időszak adóalapjába.
- (3) A kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök értékesítése esetén az értékesítés bevételeit hozzá kell számítani az adóalaphoz. Az említett eszközöknek az adómegállapítási időszak eleji vagy – ha az később következik be – a vételkor számított piaci értékét le kell vonni az adóalapból.
- (4) Ha egy kereskedési céllal tartott részesedés tekintetében nyereségfelosztás keletkezik, akkor a 8. cikk d) pontjában említett, az adóalapra vonatkozó mentesség nem alkalmazandó.

- (5) A 8. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérve, a már nem kereskedési céllal tartott, de befektetett eszközként még meglévő pénzügyi eszközöknek az adómegállapítási időszak elején vagy – ha az később következik be – a vételkor számított piaci értéke és az ugyanazon adómegállapítási időszak végén számított piaci értéke közötti különbséget be kell számítani az említett adómegállapítási időszak adóalapjába.

A 8. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérve, a már nem befektetett eszközként tartott, de kereskedési céllal még meglévő pénzügyi eszközöknek az adómegállapítási időszak elején vagy – ha az később következik be – a vételkor számított piaci értéke és az ugyanazon adómegállapítási időszak végén számított piaci értéke közötti különbséget be kell számítani az említett adómegállapítási időszak adóalapjába.

A pénzügyi eszköz piaci értéke annak az adómegállapítási időszaknak a végén, amelynek folyamán befektetett eszközből kereskedési célú eszközzé vált vagy fordítva, egyben az átváltást követő év elején számított piaci értékének is tekintendő.

- (6) A 8. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett időszak akkor kezdődik vagy szakad meg, amikor a pénzügyi eszközt már nem kereskedési céllal tartják, vagy már nem minősül befektetett eszköznek.

22. cikk

Hosszú távú szerződések

- (1) Hosszú távú szerződésnek minősül az alábbi feltételek mindegyikének megfelelő szerződés:
 - a) a szerződés tárgya gyártás, beszerelés, építés vagy szolgáltatásnyújtás;
 - b) időbeli hatálya meghaladja vagy várhatóan meghaladja a 12 hónapot.
- (2) A 16. cikktől eltérve, a hosszú távú szerződések keretében keletkező bevételeket úgy kell tekinteni, hogy a hosszú távú szerződés vonatkozó adómegállapítási időszakban teljesített részének megfelelő összegben keletkeztek. A hosszú távú szerződés teljesítésének százalékos aránya az adott évi költségeknek a becsült összköltséghez viszonyított arányára hivatkozással állapítandó meg.
- (3) A hosszú távú szerződésekhez kapcsolódó költségek abban az adómegállapítási időszakban vonhatók le, amelyekben felmerültek.

23. cikk

Céltartalékok

- (1) A 17. cikktől eltérve, ha az adómegállapítási időszak végén megállapítást nyer, hogy az adózónak – az abban az adómegállapítási időszakban vagy a megelőző adómegállapítási időszakokban folytatott tevékenységéből vagy ügyleteiből következően – jogi kötelezettsége vagy észszerűen várható kötelezettsége van, az ilyen kötelezettségből fakadó minden megbízhatóan megbecsülhető összeg levonhatónak minősül, feltéve hogy várhatóan az összeg pénzügyi teljesítése végül levonható ráfordítást eredményez.

E cikk alkalmazásában jogi kötelezettség a következők bármelyikéből eredhet:

- a) szerződés;
- b) jogszabály;
- c) általános jellegű vagy konkrét adózónak címzett közigazgatási rendelkezés;
- d) egyéb jogforrás alapján.

Amikor a kötelezettség olyan tevékenységhez vagy ügyletkezhez kapcsolódik, amely a következő adómegállapítási időszakokban is folytatódni fog, a céltartalékot arányosan kell felosztani a tevékenység vagy az ügylet becsült időtartamára.

Az e cikk szerinti céltartalékot minden adómegállapítási időszak végén felül kell vizsgálni és korrigálni kell. A következő adómegállapítási időszakok adóalapjának számításakor figyelembe kell venni az e cikk alapján már levont összegeket.

- (2) Az (1) bekezdés szerint megbízhatóan megbecsült összegnek minősül a jelenlegi jogi kötelezettség teljesítéséhez az adómegállapítási időszak végén szükséges ráfordítás, feltéve hogy a becslés alapja minden releváns tényezőt tartalmaz, ideértve a vállalat, csoport vagy szektor múltbeli tapasztalatait is. A céltartalék összegének becslésekor a következő rendelkezések alkalmazandók:
- a) minden kockázatot és bizonytalanságot figyelembe kell venni, de a bizonytalanság nem indokolhatja a túlzott mértékű céltartalék-képzést;
 - b) ha a céltartalék lejáratát 12 hónap vagy annál hosszabb időtartam, és nincsen elfogadott diszkontráta, a céltartalékot az adott adómegállapítási időszakot megelőző év decemberében mért és az Európai Központi Bank által közzétett euróövezeti tízéves államkötvényhozam alapján, azt két százalékpontos kockázati prémiummal megnövelve kell diszkontálni;

- c) a jövőbeli eseményeket akkor kell figyelembe venni, ha észszerűen feltételezhető a bekövetkezésük;
 - d) a céltartalék-képzésre okot adó eseményhez közvetlenül kapcsolódó jövőbeli bevételeket figyelembe kell venni.
- (3) A következők után nem lehet céltartalékot levonni:
- a) függő veszteségek;
 - b) jövőbeli költségnövekedések.

24. cikk

Nyugdíjak

- (1) A tagállamok rendelkezhetnek a nyugdíjakra képzett céltartalékok levonásáról.
- (2) E cikk alkalmazásában a „nyugdíjakra képzett céltartalékok” a tőke hosszú távú felhalmozását jelentik azzal a kifejezett céllal, hogy nyugdíjazáskor jövedelmet biztosítsanak, korlátozott lehetőséget biztosítva a nyugdíjazás előtti, korai tőkekivonásra.

Behajthatatlan kintlévőségek levonása

- (1) A behajthatatlan kintlévőségek az alábbi feltételek teljesülése esetén levonhatók:
- a) az adómegállapítási időszak végén az adózó az e cikk (2) bekezdésében vázoltak szerint minden elvárható lépést megtett a teljesítés érdekében, és valószínű, hogy a követelés egy részét, vagy egészét nem fizetik vissza; vagy az adózónak nagyszámú azonos típusú követelése van, és ezek mind az üzleti tevékenység egyazon szektorából erednek, és százalékos arány formájában megbízható becslését tudja adni a behajthatatlan kintlévőség összegének, feltéve hogy az azonos típusú követelések mindegyikének értéke alacsonyabb az azonos típusú követelések összértékének 0,1 %-ánál. A megbízható becsléshez az adózónak minden releváns tényezőt figyelembe kell vennie, ideértve a múltbeli tapasztalatokat is;
 - b) az adós és az adózó nem az 56. cikk szerinti kapcsolt vállalkozások. Ha az adós magánszemély, akkor az adós, házastársa vagy (bejegyzett) élettársa, egyenes ági felmenője vagy leszármazottja, valamint testvérei és utóbbiak egyenes ági leszármazottai nem vehetnek részt sem az adózó irányításában, sem annak ellenőrzésében, sem pedig közvetve vagy közvetlenül a tőkéjében, az 56. cikkben említettek szerint;
 - c) amennyiben a behajthatatlan kintlévőség vevőköveteléshez kapcsolódik, a tartozásnak megfelelő összeget bevételként be kell számítani az adóalapba.

- (2) Annak eldöntéséhez, hogy megtettek-e minden elvárható lépést a teljesítés érdekében, az a)–c) pontban felsorolt elemeket kell figyelembe venni, feltéve hogy ezek objektív bizonyítékon alapulnak:
- a) nem aránytalan-e a behajtás költsége a tartozáshoz képest; vagy
 - b) van-e esély a sikeres behajtásra, azokat az eseteket is ideértve, amikor az adóst fizetéseképtelenné nyilvánították, jogi eljárás indult vagy végrehajtó bevonására került sor; vagy
 - c) észszerű és indokolt-e az adott körülmények között elvárni az adózótól, hogy behajtáshoz folyamodjon.
- (3) Ha korábban behajthatatlan kintlévőségként leírt követelést mégis kiegyenlítenek, a megtérült összeget a pénzügyi teljesítés évének adóalapjába kell beszámítani.

26. cikk

Fedezés

- (1) A fedezeti célú eszközön realizált, értékelésből vagy értékesítésekből származó eredményt (nyereséget/veszteséget) számvitelileg ugyanúgy kell kezelni, mint a fedezett tételen keletkezett eredményt (nyereséget/veszteséget). Fedezeti kapcsolat áll fenn, ha az alábbi mindkét feltétel teljesül:
- a) a fedezeti kapcsolatot formálisan előzetesen megnevezik és dokumentálják;
 - b) a fedezet várhatóan nagy hatékonyságú, és ez a hatékonyság megbízhatóan mérhető.

- (2) Ha a fedezeti kapcsolat megszakad vagy egy korábban megszerzett pénzügyi eszközt a későbbiekben fedezeti célú eszközként kezelnek, ami által más adószabályozás hatálya alá kerül, a fedezeti célú eszköznek a 20. cikk szerint az adómegállapítási időszak végén meghatározandó új értéke és az ugyanezen adómegállapítási időszak eleji piaci értéke közötti különbséget be kell számítani az adóalapba.

A fedezeti célú eszköz annak az adómegállapítási időszaknak a végén fennálló piaci értékének, amelynek során az eszköz más adószabályozás hatálya alá került, egybe kell esnie az átkerülését követő év eleji piaci értékével.

28. cikk

Biztosítók

Azoknak a biztosítóknak, amelyek a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (Szolvencia II)¹¹ összhangban engedéllyel rendelkeznek egy tagállam területén történő működésre, az alábbi szabályoknak is meg kell felelniük:

- a) az adóalapnak tartalmaznia kell azon eszközöknek az ugyanazon adómegállapítási időszak végén és elején vagy – ha ez az adómegállapítási időszak elejénél később következik be – a megszerzésükkor fennálló piaci értéke különbségét, amelyekbe a befektetési kockázatot viselő életbiztosításikötvény-tulajdonos javára befektettek, és amelyeket az életbiztosítók tartanak;
- b) az adóalapnak tartalmaznia kell azon eszközöknek az elidegenítésükkor és az adómegállapítási időszak elején vagy – ha ez az adómegállapítási időszak elejénél később következik be – a megszerzésükkor fennálló piaci értéke különbségét, amelyekbe a befektetési kockázatot viselő életbiztosításikötvény-tulajdonos javára befektettek, és amelyeket az életbiztosítók tartanak;

¹¹ HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

- c) az adóalapnak tartalmaznia kell az életbiztosítóknak az azokból a befektetésekből kifizetett nyereséget, amelyeket a befektetési kockázatot viselő életbiztosítási kötvény-tulajdonos javára eszközöltek és amelyeket az életbiztosítók tartanak;
- d) a biztosítók biztosítástechnikai tartalékai levonhatók. E tartalékok kiszámításának szabályait a nemzeti jog tartalmazza. A levont összegeket minden adómegállapítási időszak végén felül kell vizsgálni és ki kell igazítani. A későbbi adómegállapítási időszakokban az adóalap számításakor figyelembe kell venni a már levont összegeket.

IV. FEJEZET

BEFEKTETETT ESZKÖZÖK ÉRTÉKCSÖKKENÉSE

30. cikk

Befektetett eszközök nyilvántartása

- (1) A beszerzési vagy megépítési (létrehozatali) költségeket és az értéknövelés költségeit, a beszerzés, létrehozatal vagy értéknövelés utáni használatbavétel időpontjával együtt, minden befektetett eszközre vonatkozóan külön-külön nyilvántartásba kell venni.
- (2) Ha egy befektetett eszközt elidegenítenek, az elidegenítés részleteit – beleértve az elidegenítés napját és az elidegenítés következtében kapott bevételt vagy ellentételezést – rögzíteni kell a befektetett eszközök nyilvántartásában.

(3) A befektetett eszközök nyilvántartását úgy kell vezetni, hogy az az adóalap kiszámításához elegendő információt tartalmazzon; fel kell benne tüntetni legalább a következőket:

- az eszköz megnevezése;
- a használatbavétel hónapja;
- az értékcsökkenési leírás alapja;
- hasznos élettartam a 33. cikk alapján;
- a folyó adómegállapítási időszakban felhalmozott értékcsökkenés;
- a felhalmozott teljes értékcsökkenés;
- az értékcsökkenési leírás alapja a felhalmozott teljes értékcsökkenéssel és a rendkívüli értékcsökkenésekkel csökkentve;
- az a hónap, amelyben megszüntették vagy újraindították az adóalapot csökkentő értékcsökkenés elszámolását;
- az elidegenítés hónapja.

31. cikk

Az értékcsökkenési leírás alapja

- (1) Az értékcsökkenési leírás alapja a befektetett eszköz megszerzésével, megépítésével (létrehozatalával) vagy értéknövelésével közvetlenül összefüggő költségeket tartalmazza. A levonható hozzáadottérték-adó nem számolható el ilyen költségként. A befektetett eszköz megszerzési, megépítési vagy értéknövelési költségei nem tartalmazhatnak kamatot.
- (2) Az ajándékként kapott eszköz értékcsökkenési alapja az ajándék bevételek között feltüntetett piaci értéke.

- (3) Az értékcsökkentés által érintett befektetett eszközök értékcsökkenési leírásának alapját csökkenteni kell az esetleges, a 8. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, az eszköz beszerzéséhez, létrehozásához vagy értéknöveléséhez közvetlenül kapcsolódóan kapott [állami] támogatások összegével.
- (4) Nem vehető figyelembe az olyan befektetett eszközök értékcsökkenése, amelyek igénybevételére az adózó által befolyásolható okokból 12 hónapnál hosszabb ideig nem került sor.

Az első mondatban említett időszak utolsó hónapját követő hónaptól már nem számolható el értékcsökkenés; az értékcsökkenés ezt követően az eszköz újbóli használatba vételének hónapjával kezdődő 12 hónapos időszak utolsó hónapját követő hónaptól kezdődően írható le újra.

32. cikk

Értékcsökkenés elszámolására való jogosultság

- (1) A (3) bekezdésre is figyelemmel, az értékcsökkenést a gazdasági tulajdonosnak kell levonnia.
- (2) Olyan szerződések esetében, ahol a gazdasági és a jog szerinti tulajdonos nem azonos, a gazdasági tulajdonos jogosult levonni a részletfizetések kamatelemét az adóalapjából, ha csak az említett elem nem szerepel a jog szerinti tulajdonos adóalapjában.
- (3) Ha a gazdasági tulajdonos nem azonosítható, a jog szerinti tulajdonos jogosult levonni az értékcsökkenést. Lízingszerződés esetében a lízingdíj kamat- és tőkeelemeit a jog szerinti tulajdonos adóalapjában figyelembe kell venni, és ezeket a lízingbe vevő vonhatja le.
- (4) Adott befektetett eszköz után ugyanazon adómegállapítási időszakban egynél több adózó nem számolhat el értékcsökkenést, kivéve, ha a jog szerinti vagy a gazdasági tulajdonjogon több adózó osztozik, vagy ha változás állt be az eszköz gazdasági vagy jog szerinti tulajdonosának személyében.
- (5) Az adózó nem állhat el az értékcsökkenés elszámolásától.

[(6) A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag eljárva rendelkezést fogad el:

- a) a lízingdíj tőke- és kamatelemeinek kiszámításáról;
- b) a lízingelt eszköz értékcsökkenési leírása alapjának kiszámításáról.]

33. cikk

Egyenként amortizálható eszközök

- (1) A (2) bekezdés és a 37. és 38. cikk sérelme nélkül, a befektetett eszközök értékcsökkenési leírását egyenként kell elvégezni, az eszköz hasznos élettartama alatt, a lineáris módszer szerint. A befektetett eszközök hasznos élettartamát a következőképpen kell megállapítani:
- a) kereskedelmi, iroda- és egyéb épületek, valamint a vállalkozás használatában lévő bármely más típusú ingatlan, az ipari épületek és szerkezetek kivételével: 40 év;
 - b) ipari épületek és szerkezetek: 25 év;
 - c) hosszú élettartamú, az a) és b) pontban említettektől eltérő befektetett tárgyi eszközök: 15 év;
 - d) közepes élettartamú befektetett tárgyi eszközök: 8 év;
 - e) rövid élettartamú befektetett tárgyi eszközök: 5 év;
 - f) befektetett immateriális eszközök, ideértve a megszerzett üzleti vagy cégértéket is: az az időszak, amelynek során az eszköz jogi védelem alatt áll, vagy ameddig a jogosultságot megadták, vagy – ha ezt az időszakot nem lehet meghatározni – 15 év.

- (2) A nem újonnan megszerzett épületek és más típusú ingatlanok, a használtan megszerzett, hosszú élettartamú befektetett tárgyi eszközök, a használtan megszerzett, közepes élettartamú befektetett tárgyi eszközök, a használtan megszerzett, rövid élettartamú befektetett tárgyi eszközök és a korábbi tulajdonosuktól megszerzett befektetett immateriális javak értékcsökkenési leírása az alábbi szabályok szerint történik:
- a) a nem újonnan megszerzett kereskedelmi, iroda- vagy egyéb épületek, valamint a vállalkozás használatában lévő bármely más típusú ingatlan, az ipari épületek és szerkezetek kivételével: 40 év, kivéve, ha az adózó igazolja, hogy az eszköz becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb 40 évnél; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra e rövidebb időszak alatt kerül sor;
 - b) nem újonnan megszerzett ipari épületek és szerkezetek: 25 év, kivéve, ha az adózó igazolja, hogy az eszköz becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb 25 évnél; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra e rövidebb időszak alatt kerül sor;
 - c) használtan megszerzett, hosszú élettartamú, az a) és b) pontban említettektől eltérő befektetett tárgyi eszközök: 15 év, kivéve, ha az adózó igazolja, hogy az eszköz becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb 15 évnél; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra e rövidebb időszak alatt kerül sor;
 - d) használtan megszerzett, közepes élettartamú befektetett tárgyi eszközök: 8 év, kivéve, ha az adózó igazolja, hogy az eszköz becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb 8 évnél; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra e rövidebb időszak alatt kerül sor;

- e) használtan megszerzett, rövid élettartamú befektetett tárgyi eszközök: 5 év, kivéve, ha az adózó igazolja, hogy az eszköz becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb 5 évnél; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra e rövidebb időszak alatt kerül sor;
- f) korábbi tulajdonosuktól megszerzett befektetett immateriális javak: 15 év, kivéve, ha meghatározható az a hátralévő időszak, amíg az eszköz jogi védelmet élvez, vagy amely időszakra a jogot megadták; ebben az esetben az értékcsökkenési leírásra ezen időszak alatt kerül sor.

34. cikk

A leírás tárgyidőszaka

- (1) Az értékcsökkenést a befektetett eszköz használatba vételének hónapjától kezdve, havonkénti alapon kell elszámolni. Az elidegenítés hónapjában nem vonható le értékcsökkenés.
- (2) Ha egy befektetett eszközt elidegenítenek, vagy olyan mértékben megrongálódik, hogy a vállalkozás céljára már nem használható, akkor annak az adómegállapításhoz használt értékét, valamint a hozzá kapcsolódó értéknövelések költségeinek az adómegállapításhoz használt értékét az elidegenítés vagy kár hónapjában kell levonni az adóalapból.

35. cikk

Helyettesítő eszközök megújuló adókedvezménye

- (1) Amennyiben valamely önmagában amortizálható eszköz vagy földterület elidegenítéséből származó bevételt – ideértve a kár megtérítését is – az elidegenítés adómegállapítási időszakát követő második adómegállapítási időszak vége előtt szándékoznak ismételten befektetni megegyező üzleti célú, hasonló eszközbe, azt az összeget, amennyivel az értékesítés bevétele meghaladja az eszköz adómegállapításhoz használt értékét, az elidegenítés adómegállapítási időszakában le lehet vonni. A helyettesítő eszköz értékcsökkenési leírásának alapját ugyanekkora összeggel kell csökkenteni.

Az önként elidegenített eszközt az elidegenítést megelőzően legalább három évig saját tulajdonban kell tartani.

- (2) Az (1) bekezdésben említett helyettesítő eszköz már az értékesítést megelőző adómegállapítási időszakban beszerezhető. Amennyiben a helyettesítő eszköz beszerzésére az eszköz elidegenítésének évét követő második adómegállapítási időszak vége előtt nem kerül sor – a *vis maior* esetét kivéve –, az elidegenítés évében levont összeget [10 %]-kal növelten hozzá kell adni az elidegenítést követő második adómegállapítási időszak adóalapjához.

36. cikk

Az értéknövelések költségeinek értékcsökkenése

- (1) Az értéknövelések költségeinek értékcsökkenési leírását az értéknöveléssel érintett befektetett eszközökre vonatkozó szabályoknak megfelelően kell elvégezni úgy, mintha újonnan megszerzett befektetett eszközről lenne szó, ideértve az eszköz hasznos élettartamára vonatkozó, a 33. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában foglalt rendelkezéseket is. Ettől eltérve a bérelt eszközök értéknövelési költségeire a 32. cikk és a 33. cikk (2) bekezdésének a)–e) pontja szerint alkalmazandó az értékcsökkenési leírás.
- (2) Ha egy adózó igazolja, hogy az önmagában értékcsökkentett befektetett eszköz becsült hátralévő hasznos élettartama rövidebb, mint a 33. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában meghatározott eszköz hasznos élettartama, az említett eszköz értéknövelési költségeinek értékcsökkentési leírását az említett rövidebb időszakra vonatkozóan kell elvégezni.

37. cikk

Eszközkészlet

- (1) A tagállamok alternatív megoldásként úgy is rendelkezhetnek, hogy a 33. cikk (1) bekezdésének e) pontjában és (2) bekezdésének e) pontjában említett befektetett eszközök értékcsökkenési leírását együtt, egy eszközkészletben kell elvégezni, az értékcsökkenési leírás alapja 25 %-ának megfelelő éves ütemben.
- (2) Az eszközkészlet adómegállapítási időszak végi értékcsökkenési alapja a megelőző adómegállapítási időszak végi adózási szempontú, az adott adómegállapítási időszak során az eszközkészletbe bekerülő és az onnan kikerülő eszközökkel korrigált értéke. Az eszközök beszerzési vagy megépítési (létrehozási) költségét és értéknövelési költségét hozzá kell adni az értékcsökkenési leírás alapjához, az eszköz elidegenítéséből származó bevételt és a valamely eszköz elvesztéséért vagy megsemmisüléséért kapott ellentételezést pedig le kell vonni.
- (3) Ha a (2) bekezdés szerint számított értékcsökkenési alap összege negatív, akkora összeget kell hozzáadni, hogy az értéke nulla legyen. Ugyanekkora összeggel növelni kell az adóalapot.

38. cikk

Nem amortizálható eszközök

Az alábbi eszközökre nem alkalmazható értékcsökkentés:

- a) az olyan befektetett tárgyi eszközök, amelyek nincsenek kitéve a szokásos kopásnak és elhasználódásnak, valamint elavulásnak, mint például a földingatlan, a műtárgyak, a régiség és az ékszer;
- b) a nem kereskedési céllal tartott pénzügyi eszközök.

39. cikk

Rendkívüli értékcsökkenés

- (1) Ha az adózó bizonyítani tudja, hogy a befektetett tárgyi eszköz értéke *vis maior* vagy harmadik felek által elkövetett bűncselekmény folytán tartósan csökkent az adómegállapítási időszak végén, az értékcsökkenésnek megfelelő összeget levonhatja az adóalapból. Ilyen levonás mindazonáltal nem végezhető azon eszközök vonatkozásában, amelyeknek az elidegenítéséből származó bevétel adómentes.
- (2) Amennyiben egy befektetett tárgyi eszköz értéke ezt követően nő, a növekmény összegével növelni kell annak az évnek az adóalapját, amelyikben az értéknövekedés bekövetkezett. Az ilyen növekmény(ek) együttes összege ugyanakkor nem haladhatja meg a levonás eredeti összegét.
- (3) Amikor egy értékcsökkenés alá nem tartozó befektetett tárgyi eszköz miatt rendkívüli leírásra kerül sor, a 18. cikk szerint levonható költséget az adózó által már igénybe vett rendkívüli leírásnak megfelelően csökkenteni kell.

40. cikk

A befektetett eszközök kategóriáinak pontos meghatározása

A Tanács a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag eljárva pontosabb meghatározást ad az e fejezetben említett befektetett eszközök kategóriáiról.

V. FEJEZET

VESZTESÉGEK

41. cikk

Veszteségek

- (1) Ha ez az irányelv másként nem rendelkezik, az uniós adóilletőségű adózó vagy az Unión kívüli adóilletőségű adózó Unión belüli állandó telephelye által egy adott adómegállapítási időszakban elszenvedett veszteségek teljes összege továbbvihető és levonható a későbbi adómegállapítási időszakokban, a következők szerint:
- a) legfeljebb 1 millió EUR összeghatárig, amennyiben azokat fedezi a nyereség;
 - b) legfeljebb az adott adómegállapítási időszakban keletkezett, az a) pont szerinti levonással csökkentett adóköteles nyereség 50 százaléka erejéig.
- [(1a) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, a tagállamok az adóköteles nyereség vonatkozásában magasabb százalékot is előírhatnak, amelyek erejéig az uniós adóilletőségű adózó vagy az Unión kívüli adóilletőségű adózó Unión belüli állandó telephelye által egy adott adómegállapítási időszakban elszenvedett veszteségek levonhatók a későbbi adómegállapítási időszakokban.]
- (2) Az adóalap korábbi adómegállapítási időszakok veszteségeinek beszámításából eredő csökkentése nem eredményezhet negatív összeget.

- (3) Az uniós adóilletőségű adózónál vagy az Unión kívüli adóilletőségű adózó állandó telephelyénél az előző években felmerülő veszteséget nem lehet levonni, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) más szervezet vagy személy olyan arányú részesedésre tesz szert az adózóban, amelynek eredményeképpen a részesedést szerzett szervezetnek vagy személynek az adózóban fennálló részesedésének mértéke túllépi az 50 %-ot;
 - b) az adózó tevékenységében jelentős változás történik, amely azzal jár, hogy az adózó megszűnteti valamely, a megelőző adómegállapítási időszakban a forgalmának több mint 60 százalékát kitevő tevékenységét, vagy olyan új tevékenységeket kezd, amelyek a bevezetésük adómegállapítási időszakában vagy az ezt követő adómegállapítási időszakban a forgalmának több mint 60 százalékát teszik ki[, vagy több mint X százalékkal csökkenti az alkalmazottai számát].
- (4) A legrégebbi veszteséget kell elsőként levonni.

[42. cikk

Veszteség utáni adókedvezmény és utólagos megadóztatás

- (1) Azon uniós adóilletőségű adózó, amely a saját veszteségeinek a 41. cikk alapján történt levonása után még mindig nyereséges, a továbbiakban az ugyanabban az adómegállapítási időszakban a közvetlen jogosult leányvállalatainál vagy a más tagállamokban található állandó telephelyeinél felmerült veszteséget is levonhatja. Ez a veszteség utáni adókedvezmény e cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően korlátozott időre szól.

Az első albekezdéstől eltérően, amennyiben az adózó valamely tagállami jogi szabályozás értelmében egy vállalatcsoport nevében eljárhat vagy eljárni köteles, és az adott vállalatcsoport tagjai olyan, e tagállambeli adóilletőségű vállalatok, amelyek az ezen irányelvben foglalt szabályok hatálya alá tartoznak, a csoport közvetlen jogosult leányvállalatként kezelhető.

- (2) A veszteségek e cikk szerinti levonására csak olyan mértékig van lehetőség, amennyiben azok levonására még nem került sor semelyik tagállam jogszabályai alapján, sem ideiglenesen, sem egyéb módon.
- (3) A levonásnak arányban kell állnia az uniós adóilletőségű adózónak a közvetlen jogosult leányvállalataiban való részesedésével, az állandó telephelyek esetében pedig a teljes összeg levonható. Az uniós adóilletőségű adózó adóalapjából való levonás semmilyen esetben nem eredményezhet negatív összeget.
- (4) Az uniós adóilletőségű adózónak a közvetlen jogosult leányvállalatainál vagy állandó telephelyeinél ezt követően keletkezett nyereséget a korábban veszteségként levont összegig újra hozzá kell adnia az adóalapjához.
- (5) Az (1), (2) és (3) bekezdés szerint levont veszteséget automatikusan újra be kell számítani az uniós adóilletőségű adózó adóalapjába, ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül:
- a) ha a veszteség levonhatóvá válása utáni ötödik adómegállapítási időszak végéig nem számítottak be nyereséget, vagy a beszámított nyereség nem teszi ki a levont veszteség teljes összegét;
 - b) ha a közvetlen jogosult leányvállalatot eladják, felszámolják, összevonják vagy állandó telephellyé alakítják;
 - c) ha az állandó telephelyet eladják, felszámolják vagy leányvállalattá alakítják;
 - d) ha az anyavállalat már nem tesz eleget a követelményeknek.]

VI. FEJEZET

AZ ADÓALAP RENDSZERÉBE VALÓ BELÉPÉS ÉS KILÉPÉS SZABÁLYAI

43. cikk

Az eszközök és kötelezettségek elszámolása és értékelése

Minden eszköz és kötelezettség elszámolása az adómegállapításhoz használt értéken történik, amelyet a nemzeti adójogszabályoknak megfelelően kell kiszámítani közvetlenül azon időpont előtt, amikortól ezen irányelv szabályainak az adózóra való alkalmazása kezdetét veszi.

44. cikk

A befektetett eszközök értékcsökkenési célú minősítése

A 30–40. cikken túlmenően a nemzeti társaságiadó-szabályozásból az adóalap rendszerébe átkerülő befektetett eszközök értékcsökkenésével összefüggésben a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) azon befektetett eszközök esetében, amelyek mind az adózóra korábban vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozás, mind az irányelv szabályai értelmében egyenként amortizálhatók, az értékcsökkentést a 33. cikk (2) bekezdése szerint kell elvégezni;
- b) azon befektetett eszközöket, amelyeket – értékcsökkentési célból – eszközkészletbe vontak össze az adózóra korábban vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozás értelmében, a 37. cikkben említett eszközkészletbe kell bevonni, függetlenül attól, hogy ezen irányelv szabályai értelmében egyenként lennének-e amortizálhatók;

- c) azon befektetett eszközöket, amelyek nem voltak amortizálhatók, vagy amelyeket nem amortizáltak az adózóra korábban vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozás alapján, azonban az irányelv szabályai szerint amortizálhatók – az esettől függően – a 33. cikk (1) bekezdése vagy a 37. cikk szerint kell amortizálni;
- d) az adózóra korábban vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozás értelmében egyenként amortizálható vagy értékcsökkentési célból eszközkészletbe összevont, de ezen irányelv szabályai szerint nem amortizálható eszközöket az adómegállapításhoz használt értékükön kell elismerni, amelyet a nemzeti adójogszabályoknak megfelelően kell kiszámítani közvetlenül azon időpont előtt, amikortól az adózóra alkalmazni kezdik az irányelv szabályait. Az említett eszközök adómegállapításhoz használt értéke abban az adóévben vonható le, amikor az eszközöket elidegenítik, feltéve hogy az elidegenítésből származó bevételt beszámítják az adóalapba;
- e) azon megszerzett üzleti vagy cégértéket, amely az adózóra korábban vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozás értelmében nem volt amortizálható, újonnan szerzett üzleti vagy cégértékként egy 15 éves időtartam folyamán lehet amortizálni.

45. cikk

Hosszú lejáratú szerződések

- (1) Azokat a bevételeket és ráfordításokat, amelyeket a 22. cikk (2) és (3) bekezdése értelmében úgy kell tekinteni, mint amelyek már azt megelőzően felmerültek, hogy ezen irányelv szabályai alkalmazandóvá váltak az adózóra, de amelyeket még nem számítottak be az adózóra korábban vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozás szerinti adóalapba, az adózóra korábban vonatkozó tagállami jognak megfelelően kell hozzáadni az adóalaphoz vagy kivonni abból.
- (2) Azokat a bevételeket, amelyek esetében az adózó – mielőtt az irányelv szabályainak hatálya alá tartozott volna – a tagállami társaságiadó-szabályozás alapján magasabb összeg után volt köteles adót fizetni, mint amely a 22. cikk (2) bekezdése alapján az adóalapban szerepelt volna, le kell vonni az adóalapból az első olyan adóévben, amikor az irányelv szabályai alkalmazandóvá válnak az adózóra.

46. cikk

Céltartalékok, bevételek és levonások

- (1) A 23. cikkben említett céltartalékok és a 25. cikkben említett behajthatatlan kintlevőségek csak olyan mértékben vonhatók le, amilyen mértékben az azt követően folytatott tevékenységekből és végrehajtott ügyletekből erednek, hogy ezen irányelv szabályai alkalmazandóvá váltak az adózóra nézve.
- (2) Azokat a bevételeket, amelyeket a 16. cikk értelmében úgy kell tekinteni, mint amelyek már azt megelőzően felmerültek, hogy az adózó ezen irányelv szabályainak hatálya alá tartozott volna, de amelyeket az adóalaphoz az adózóra korábban vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozás szerinti kiszámításakor még nem vettek figyelembe, az adózóra korábban vonatkozó tagállami jognak megfelelően hozzá kell adni az adóalaphoz.
- (3) Azok a ráfordítások, amelyek azután merültek fel, hogy az irányelv szabályai alkalmazandók lettek az adózóra, de az irányelv alkalmazásának kezdő időpontja előtt végzett tevékenységek vagy ügyletek vonatkozásában, és amelyek után nem érvényesítettek levonást, levonhatók.
- (4) Azokat az összegeket, amelyeket az adózó már levont azt megelőzően, hogy az irányelv szabályainak hatálya alá tartozott volna, nem lehet még egyszer levonni.

47. cikk

Belépés előtti veszteségek

Ha egy adózó azt megelőzően felmerült, adókedvezménnyel nem kompenzált veszteséget visz tovább, hogy rá az irányelv szabályai alkalmazandók lettek volna, az említett veszteséget akkor és annyiban vonhatja le az adóalapból, ha az adózóra vonatkozó nemzeti jogszabályok – amelyek szerint a veszteség felmerült – lehetővé teszik az ilyen levonást. A 41. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételek a belépés előtti vesztesésekre is alkalmazandók.

48. cikk

Az eszközök és kötelezettségek elszámolása

Az irányelv szabályai alá már nem tartozó adózó eszközeit és forrásait az irányelv ellenkező értelmű rendelkezése hiányában az irányelv szabályai szerint számított értéken kell elszámolni.

49. cikk

Az adózó eszközkészletének elszámolása

Az irányelv szabályainak hatálya alá már nem tartozó adózó eszközkészletét a továbbiakban rá alkalmazandó tagállami adójogszabályok alkalmazása céljából a csökkenő egyenleg módszerével, 25 %-os évenkénti kulccsal amortizálandó egyetlen eszközkészletként kell elszámolni.

50. cikk

Hosszú lejáratú szerződésekből eredő bevételek és ráfordítások

Az irányelv szabályainak hatálya alá már nem tartozó adózó hosszú lejáratú szerződésekből eredő bevételeit és ráfordításait az adózóra a továbbiakban vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozásnak megfelelően kell kezelni. Azokat a bevételeket és ráfordításokat azonban, amelyeket adózási szempontból már figyelembe vettek az irányelv szabályainak megfelelően, nem lehet ismét figyelembe venni.

51. cikk

Céltartalékok, bevételek és levonások

- (1) Az irányelv szabályainak hatálya alá már nem tartozó adózó azon ráfordításait, amelyeket a 9., a 23. és a 25. cikknek megfelelően már levontak, nem lehet a továbbiakban rá vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozás alapján ismét levonni.
- (2) Az irányelv szabályainak hatálya alá már nem tartozó adózó azon bevételeit, amelyeket a 4. cikk (5) bekezdésének és a 16. cikknek megfelelően az adózó már beszámított az adóalapjába, nem lehet a továbbiakban rá vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozás alapján ismét beszámítani.
- (3) Az adózónak az irányelv szabályaival összhangban felmerült azon ráfordításai, amelyek részben még elszámolatlanok maradtak azután, hogy az irányelv szabályai már megszűntek alkalmazandók lenni az adózóra, az irányelv szabályai szerint levonhatók.

52. cikk

Kilépéskori veszteségek

Az adózónak az irányelvvel összhangban felmerült, de a kilépésig még el nem számolt veszteségeit el kell határolni a következő időszakra, a rá a továbbiakban vonatkozó tagállami társaságiadó-szabályozásnak megfelelően.

VII. FEJEZET

AZ ADÓZÓ ÉS MÁS GAZDÁLKODÓ SZERVEZETEK KÖZÖTTI KAPCSOLAT

[53. cikk
Átállási záradék

- (1) A 8. cikk c) és d) pontjától eltérve, az adózó nem adómentes az olyan külföldi jövedelem után, amelyet harmadik országbeli gazdálkodó szervezettől kiosztott nyereségként vagy egy harmadik országbeli gazdálkodó szervezetben fennálló részvényei értékesítéséből származó bevételként kapott, feltéve hogy az említett gazdálkodó szervezetre az adóügyi illetősége szerinti országban vonatkozó társasági adó jogszabályban megállapított kulcsa alacsonyabb, mint annak a jogszabályban megállapított adókulcsnak a fele, amelynek a hatálya alá az adózó a saját adóügyi illetősége szerinti tagállamban az ilyen külföldi jövedelem tekintetében tartozott volna.

Az első albekezdés nem alkalmazandó, ha az adózó adóügyi illetősége szerinti tagállam és az említett gazdálkodó szervezet adóügyi illetősége szerinti harmadik ország közötti, a kettős adóztatás elkerülését célzó egyezmény nem teszi lehetővé az adómentességről a külföldi jövedelmek kijelölt kategóriáinak megadóztatására való átállást.

- (2) Amennyiben az (1) bekezdés alkalmazandó, az adózó a külföldi jövedelem után adóköteles, de a harmadik országban befizetett adót le kell vonni az adóügyi illetősége szerinti tagállambeli adókötelezettségéből. A levonás nem haladhatja meg a levonás előtt számított, az adó tárgyát képező jövedelemhez rendelhető adó összegét.
- (3) A tagállamok e cikk hatályából kizárják a veszteségeket olyan gazdálkodó szervezet részvényeinek értékesítése esetén, amelynek adóügyi illetősége harmadik országban található.]

[54. cikk

Külföldi állandó telephely jövedelmének kiszámítása

Amennyiben az 53. cikk alkalmazandó egy harmadik országban található telephely jövedelmére, akkor annak bevételeit, ráfordításait és más levonható tételeit az irányelv szabályai szerint kell meghatározni.]

55. cikk

Kamatok, jogdíjak és egyéb, forrásadó-köteles jövedelem

- (1) Az adózó adókötelezettsége csökkenthető („adójóváírás”), ha az adózó egy másik tagállamban vagy harmadik országban már adózott jövedelemre tesz szert, amely nem a 8. cikk c), d) vagy e) pontja szerinti adómentes bevétel.
- (2) Az adójóváírás kiszámításakor a jövedelem összegét csökkenteni kell a kapcsolódó levonható ráfordításokkal.
- (3) Harmadik országban az adófizetési kötelezettség miatti adójóváírás nem haladhatja meg az adózó által fizetendő társasági adó végleges összegét, hacsak az adózó adóügyi illetősége szerinti tagállam és a harmadik ország közötti megállapodás másképp nem rendelkezik.

X. FEJEZET

ÁTLÁTHATÓ GAZDÁLKODÓ SZERVEZETEK

Átlátható gazdálkodó szervezetek jövedelmének részesedéssel rendelkező adózókhoz rendelése

- (1) Ha a gazdálkodó szervezetet a székhelye szerinti tagállamban átláthatónak tekintik, a gazdálkodó szervezetben részesedéssel rendelkező adózónak adóalapjába be kell számítani a gazdálkodó szervezet jövedelméből való részesedését. E számításhoz a jövedelmet ezen irányelv szabályainak megfelelően kell kiszámítani.
- (2) Az adózó és az (1) bekezdésben említett gazdálkodó szervezet közötti ügyleteket az adózónak a gazdálkodó szervezetben meglévő részesedése arányában figyelmen kívül kell hagyni. Ennek megfelelően az adózó említett ügyletekből származó jövedelmét úgy kell tekinteni, hogy az a gazdálkodó szervezet harmadik fél tulajdonában álló részének megfelelő hányadot teszi ki abból az összegből, amelyben független vállalkozások a szokásos piaci ár elve alapján megállapodnának.
- (3) Az adózó mentesül a kettős adózás alól az 55. cikknek megfelelően.

63. cikk

Az átláthatóság megállapítása harmadik országbeli gazdálkodó szervezetek esetében

Azt a kérdést, hogy a harmadik országban található gazdálkodó szervezet átlátható-e vagy sem, az adózó tagállamának jogszabályai szerint kell eldönteni.
